

REPOLA-SEURA R.Y.

Repolainen 39

Jäsentiedote 2/2006

Repolainen

on Repola-Seura ry:n jäsentiedote, joka ilmestyy 3-4 kertaa vuodessa.

Kauden 2006 ilmestymisaikataulu on seuraava:

Aikataulu:

nro 39: kesäkuun alku (viikko 24)

aineistopäivä 30.5.2006

mahdollinen nro 40: syyskuun loppu (viikko 39)

aineistopäivä 1.9.2006

nro 41: joulukuun alku (viikko 49)

aineistopäivä 21.11.2006

nro 42: maaliskuun loppu (viikko 12)

aineistopäivä 7.3.2007.

Toimituskunta:

Päätoimittaja

puheenjohtaja Tuula Kilpeläinen

044 330 55 29

siltahaka@suomi24.fi

Toimitussihteeri

Erkki Mauranen

(03) 476 23273

ermau@phpoint.fi

Painopaikka

Offset YM Ky, Ruovesi

Kansikuva Tuula Kilpeläinen

Sandormofin kappeli pystytettiin paikalle, jossa likvidoitiin tuhansia ”kansanvihollisia” Stalinin vainoissa 30-luvulla. Sijaitsee lähellä Karhumäkeä.

Puheenjohtajalta alkukesällä

Päivä jatkuu vielä jonkin aikaa. Kevään heleänvihreä kaikkeus on nautittavammamme.

Kesäriennot ja aktiviteetit odottavat hyvinä suunnitelmina. Näinhän sen kaiken pitääkin tapahtua.

Neljä vuodenaikaa ovat edelleenkin meillä. Ja niistä pitää nauttia joka hetki.

Vuosikokoustimme Polvijärvellä noin viidentoista henkilön voimin. Päätimme toiminnasta ja taloudesta. Talousresurssit ovat volyymiltään melko pienet. Varsinaiseen aineelliseen avustamiseen varamme eivät riitä, eikä ole sääntöjen mukaan tarkoitukseen. Talkoohenkeä voidaan ja pitääkin käyttää esim. viemällä jokin verran tavara-apua sukulaismatkan yhteydessä Repolaan. Asiasta tarkemmin sivulla 5.

Jäsenmaksujen saaminen on kitkuisia ja maksumuistuksiin menee varoja ihan turhaan. Näin ollen Repolaisenkin toimittaminen neljä kertaa vuodessa jää vielä hallituksen harkittavaksi loppuvuoden osalta. Jos ei juttuaineistoa saada syyskuun Repolaista varten riittävästi, voidaan sen ilmestyminen siirtää joulukuulle. Nyt tässä samalla toivon juttuvinkkejä kuvineen hetimiten tai viimeistään 15.8. mennessä tie-

dokseni sähköpostina tai kirjeitse. Yhteystiedot hallituslistassa.

Olemme myös vastuussa repolaisen sukukulttuurin välittämisestä nuoremille sukupolville. Pitää vain löytää keinot ja sopiva aika tähän tehtävään. Miten olisi perhetapahtuman järjestäminen esimerkiksi ortodoksiluostaripaikkakunnalla Heinävedellä? Ajankohta voisi olla koululaisten syyslomaviikonloppu. Ottakaa yhteyttä välittömästi, jos juttu kiinnostaa esim. sähköpostilla: siltahaka@suomi 24.fi.

Sukulaismatkamme toteutuu 7-10.7. Repola-seuran jäsenmatkana ja lähtijät saatiin melko nopeasti tietoon. Reissulla on tarkoitus viedä venäjäksi käännettyä vihkosta ”Repolan historiaa vuoteen 1939”, joka on Leo Homasen kokoama ja kirjoittama. Painettu Repolaisiin jatkokertomuksena n:rot 37-39. Ja sitten tarpeellista kopio- ja piirustuspaperia Repolan koululle.

Maksetaan sitten jäsenmaksut aikanaan ja lähdetään kesälaitumille.

*Kuhmossa 2.6.2006
Tuula Kälpeläinen
siltahaka@suomi 24*

Vuosikokous Polvijärven Huhmarissa

Kokoonnuttiin Polvijärvellä Huhmarin lomakeskuksessa.

Vuosikokousvieraanamme oli Tomi Rasimus, joka on kirjoittanut Aunuksen Repola-kirjaan osion ”Repolan kohtalonvuodet 1918–1921” 63 sivua. Asiasta syntyi keskustelua ja mielipiteitä vaihdettiin.

Toimintavuotemme ei ole kalenterivuosi, vaan se alkaa aina 1.3. ja päättyy

seuraavan vuoden helmikuun lopussa.

Puheenjohtajana jatkaa allekirjoittanut, joka toimii myös Repolaisen päätoimittajana.

Käsiteltiin vuosikertomus (toisaalla lehdessämme), tiliasiat, jotka hyväksyttiin tilintarkastajien Lauri ja Maire Huotarin esittämällä tavalla. Toimintasuunnitelma ja talouslaskelmat vuodelle 2006 hyväksyttiin.

Toimintasuunnittelua

Vuosikokouksessa 23.4. päätettiin mm. järjestää sukulointimatka 7.–10.7. Repolaan sukulaismajoituksessa. Matkalle lähtee pääasiassa jäsenistöä. Samalla saadaan vietyä kopio- ja piirustuspaperia ja ehkä jotain muutakin apua.

Piirustuskilpailutyöt saadaan myös tuotua Suomeen palkitsemista varten sekä kuvia seuran omaan käyttöön.

Tarkoitus on myös järjestää uimakoulu Repolan koululaisille. Asiasta oltu yhteydessä Anastasia Triipposeen, joka opiskelee Tartossa. Hän yrittää järjestää asian vaikkapa myöhemmin kesällä.

Uimataito on harvojen taito Repolassa ja ihmisiä hukkuu paljon kalamatkoilla. Tämän toiminnan soisi jatkuvan tulevina kesinä ja Seura voinee vaikuttaa jotain asiaan palkinnoin ja maksamalla pientä rahakorvausta ohjaajille.

Painatetaan venäjänkielinen vihkonen noin 20 sivua kuvineen ”REPOLAN HISTORIAA VUOTEEN 1939” jaettavaksi Repolassa koulun kautta perheisiin. Suomenkielinen teksti on julkaistu jatko-osina Repolaisissa 37–39.

Repolainen – julkaisu ilmestyy edelleen 4 kertaa vuodessa maaliskuu-, kesä-, syys- ja joulukuussa.

Tiedotteeseen pitäisi saada materiaalia, mutta tarjonta on ollut kovin vähäistä. On harkittu jatkossa syyskuun numeron jättämistä väliin, ellei aineistotarjontaa lisäänty. Tästä toivon sähköpostia ja soittoja siltahaka@suomi24.fi.

Kotisivujen ylläpitoa internetissä (repola-seura.org.) jatketaan entiseen malliin.

Kyykkäharrastajia kaivattaisiin Repolan matkoille opettamaan harrastusta sekä järjestämään otteluita Repolassa.

Järjestetään perhetapahtuma esim. syysloman aikana. Lapsiperheille olisi mukavaa ulkoiluohjelmaa sekä esim. perinneleikkejä iltaohjelmassa. Lisäksi infoa Repola-seurasta ja sen toiminnasta. Paikkana voisi olla Heinäveden luostarit, joka olisivat toimialueemme keskiössä.

Odotan myös tästä aiheesta palautettanne.

Merkkipäivistä, tasavuosisista tarvitsimme tietoa, että voisimme muistaa

Etsimme hallitukselle sihteeriä

Olisitkohan Juuri Sinä repolalaisista juurista kiinnostunut, kirjoitus-taitoinen henkilö? Seuran hallitus kokoontuu neljä kertaa vuodessa ja tehtävänä olisi kokouskutsujen, asialistojen ja pöytäkirjojen kirjoittaminen. ATK ja sähköposti olisi hyvä olla.

Tiedustelut puheenjohtaja Tuula Kilpeläinen, 044-330 55 29 tai siltahaka@suomi24.fi

Kopio- ja piirustuspaperia Repolan lapsille ja koululle

Matkailemme ryhmänä Repolassa 7.-10.7. Voisimme viedä näitä pape-rituliaisia koululle, jos vain saisimme kerättyä tavaraa matkallelähtijöiden mukaan. Pekka Hukkanen tietää mat-

kalle lähtijät, jotta voitte toimittaa ta-varan matkalaisten mukaan. Muutakin sopivaa tavaraa otetaan mielellään (ei käytettyjä tekstiilejä). Pienten lasten vaatteet, lelut ja kirjat ovat toivottuja.

Jäsenmaksun aika! (Maksua ei korotettu)

Vuosikokous päätti, että jäsenmaksu vuonna 2006 on 14 euroa. Jos haluat ainaisjäseneksi, maksu on 180 euroa. Nykyiset ainaisjäsenet voivat halutesaan maksaa kannatusmaksua 25–100 euroa esim. osoitettuna tiettyyn tarkoitukseen.

Viereisellä sivulla on jäsenmaksulomake, jonka voit leikata irti. Jos maksat esim. internetissä, siitä löydät tilinumeron. Lomakkeessa ovat yllämainitut maksuvaihtoehdot.

Jotta jäsenihteerimme voi helposti selvittää, keneltä maksut ovat tulleet, muista ehdottomasti käyttää viitenumeronä tämän lehden osoitelipukkeessa olevaa viisinumeroista numerosarjaa. Sen perusteella maksu kirjautuu oikealle maksajalle.

Jotkut ovat saaneet maksumuistutuksen viime vuoden viime syksynä. Piti maksaa vuoden loppuun mennessä. Tällä maksulomakkeella ei voi hoitaa vuoden 2005 maksua!

Jos haluatte olla jäsenenä hoitakaa maksu heti! Jäsenyysperuukset jäsenihteeri Päivi Kiiskiselle päivi.kiiskinen@pkky.fi. Kiitos.

OTE SÄÄNTÖJEN 4.§

Yhdistyksen jäsenet voivat vuosi-, perhe-, ainais- tai kannattajajäseniä taikka kunniajäseniä. Vuosi-, perhe-, ainais- ja kunniajäseniä ovat yksityiset henkilöt. Kannattajajäseniä ovat oikeustoimikelpoiset yhteisöt.

Vuosi- ja kannattajajäsenet suorittavat vuosittaisen ja ainaisjäsenet kertakaikkisen, yhdistyksen vuosikokouksen vahvistaman jäsenmaksun.

Perhejäsenet, joita ovat vuosi- tai ainaisjäsenen kanssa samassa ruokakunnassa asuvat puoliso ja heidän alle 20 –vuotiaat lapsensa, ei peritä erikseen jäsenmaksua.

Vuosi-, perhe-, ainais- ja kannattajajäsenet hyväksyy hakemuksesta yhdistyksen hallitus.

Kunniajäsenellä ei ole jäsenmaksuvelvollisuutta.

Jäsen on vapaa yhdistyksen jäsenyydestä sen jälkeen, kun hän on kirjallisesti ilmoittanut hallitukselle (jäsenihteerille) eroavansa yhdistyksestä.

Hallitus voi erottaa jäsenen, jos hän ei viimeksi kuluneen vuoden (nyt 2005) aikana ole huomautuksesta huolimatta suorittanut seuraavan vuoden kesäkuun loppuun mennessä.

Osoite Kirjasto Mottokortin numero JOP 577005-2152320	TILISIIRTO GIRERING Vain kolmeen maksuliikenteeseen Endast för inrikesbetalningsförmedling	
Sampo Korttunnus REPOLA - SEURA RY	☐ Vuosijäsenmaksu 2006 14 € ☐ Ainaisjäsenmaksu 180 € ☐ Kannattajajäsenmaksu 100 € ☐ Ainaisjäsenien vapaaehtoinen tukimaksu 25€	
Maksaja Detalje	Käyttökäsi ohjelehdessä saatavana ulkomuoto	
Aikakirjeen Unkouskortti	Viite tilin nro	1.7.2006
Viite nro /tilin numero	-	EUR

Repolan rantaa

Tule jäseneksi karjalaisseuraan!

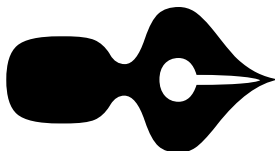
Mitä Repola-Seura tarjoaa jäsenelle?

- 1 Neljä kertaa vuodessa ilmestyvän jäsenlehden Repolaisen, jossa on ajankohtaisia tapahtumia ja johon jäsenet kirjoittavat kokemuksiaan.
- 2 Joka kesä sukulais- ja kulttuurimatkan rajantakaiseen Repo-laan (matkanjärjestäjä hoitaa viisumit ja majoituksen).
- 3 Jäsenet ovat tervetulleita seuran kokouksiin ja muihin tilaisuuksiin. Niissä voi tavata muita Repolasta lähtöisin olevien sukujen edustajia. (Kaikki repolalaiset ovat sukua keskenään!)
- 4 Seuran hallitus avustaa myös sukututkimusasioissa.
- 5 Halutessasi voit osallistua seuran kautta avustustoimintaan tämän päivän Repolaan.
- 6 Olet tervetullut vaihtamaan mielipiteitä jäsenten kesken seuran jäsenten omalla internetkeskustelusivulla. Repola-Seuran internet-sivut ovat aina avoinna kaikille repolalaisuudesta kiinnostuneille sekä linkkien myötä Repo-laan, Karjalaan – kaikkialle maailmaan. (www.repola-seura.org)

Ja kaiken tämän saat edullisesti: vain 14 €/vuosi!

TERVETULOA!

Jäseneksi liittymiset suoraan jäsensihteeri Päivi Kiiskiselle (kts.hallituslista) tai internetissä www.repola-seura.org.

Täytä lomake tekstaten, Kiitos !

SUKUNIMI _____

synt. aika _____

ETUNIMET(alleviivaa puhuttelunimi) _____

JAKELUOSOITE _____

POSTINUMERO _____

POSTITOIMIPAIKKA _____

PERHEENJÄSENET (samaa ruokakuntaan kuuluvat, yli 15-vuotiaat)

Olen uusi jäsen (), jäsenyyden poisto (), osoite muuttunut ()
nimeäni saa (), ei saa () käyttää ”Tervetuloa yhdistyksen jäseneksi” -otsikossa

Paikka _____

Aika _____

Allekirjoitus _____

HUOM! HUOM! HUOM! HUOM! HUOM! HUOM! HUOM! HUOM!

Yhteisen perinteemme kartuttamiseksi pyydän jokaista Repolaisen lukijaa ojentamaan yllä olevan jäseneksi ilmoittautumiskaavakkeen sukulaiselleen tai repolaista syntyperää olevalle tuttavalleen.
Kiitos!

HUOM! HUOM! HUOM! HUOM! HUOM! HUOM! HUOM! HUOM!

Kommuunikomento alkaa

Vuonna 1920 perustetun Karjalan työkommuunin vastustus kesti Repolassa vuosia. Komissaari Feodor Pottojev (Pottonen) kirjelmöi, että volostien (kuntien) liittäminen työkommuuniin on paljon vaikeampaa kuin Petroskoissa kuviteltiin. Väestö suhtautui vihamielisesti punaisiin eivätkä uskoneet heitä. Toimenpiteet jäivätkin aluksi vain paperille.

Vuoden 1921 aikana pakeni Repolasta noin 300 henkeä, 14 % väestöstä. Suurin osa oli naisia ja alle 16-vuotiaita lapsia. Eniten pakeni Repolan, Kolvasjärven, Saarenpään, Omelien, Tuulivaaran, Pläkkäjän ja Kiimasvaaran kylistä. Monilta jäi kotiin vanhemmat ja omaisuus joutui sukulaisten haltuun. Myöhemmin se huutokaupattiin tai jaettiin köyhille.

Saarenpäästä, jonne jäivät uusi suuri talo, kaksi vanhaa pirttiä ja talousrakennukset, pakeni vuoden viimeisenä yönä mummoni Agafia Homanen, hänen kuusi poikaansa, joukossa isäni Simo, yhdellä pojalla lapsia sekä toisen tyttärensä Nasti Romanaisen perhe. He kulkivat 30 kilometriä hevosilla ja hiihtäen Suomen puolelle Hukkajärvelle, yöpyen siellä ja jatkaen matkaa Kuhmoon pakolaiskeskuksen järjestämiin majoitustiloihin.

Neuvosto-Venäjän julistaman armahduksen jälkeen viides osa palasi takaisin. Niinpä miehensä Davidan vaatimuksesta tätini Nastin perhe palasi takaisin luottaen täydelliseen armah-

dukseen. Kuitenkin puoliso veljensä, Mikan kavaltamana vangittiin ja todennäköisesti ammuttiin. Perhettä riepoteltiin Siperiassa ja Kotskoman seudulla kadoten jäljettämiin. Toisen tätini Katri Jehkimäisen perhe ei paennut Suomeen, mutta myöhemmin puoliso Feodor ja osa pojistakin vangittiin ja lienee teloitettu. Katrin perheestä vain Maria-serkun olen tavannut Suomessa ja Petroskoissa sekä Repolaan haudatun Anni-serkun tyttären, Veeran Repolassa. Muut serkut ovat kadonneet tai kuolleet.

Kommuunielämä alkoi nälän, talousrappion ja työttömyyden merkeissä. Suomen kautta ei tuotu riittävästi elintarvikkeita, jopa suolan puutteessa ei voitu säilöä kaloja. Tilannetta pahensi katovuosi ja metsänhakkuiden lopettaminen. Puolet asukkaista näki nälkää eikä komitealla ollut leipää jaettavana. Tilannetta helpotti, kun Suomen kautta tuotiin viljaa ja Suomesta tullitta elintarvikkeita. Huomattavin parannus saatiin, kun Suomesta palaavat toivat tullessaan työkaluja, 220 hevosta, 849 lehmää, 150 vasikkaa ja 920 lammasta.

Kesällä 1925 laskettiin Repolan volotsissa olevan 1955 asukasta, joista vain 844 miestä ja peräti 1111 naista. Vähäiseen puoluejärjestykseen kuului etupäässä muualta tulleita ja suomalais-työläisiä, jotka eivät ymmärtäneet talonpoikien elämää. Ensimmäiset neuvostojohtajat olivat suomalaispunit Manner ja Markkonen. Neuvosto

ja puoluevaltaa toteuttivat sotilaat. Kunnallisjärjestön 16 jäsenestä oli vain kolme siviiliä, nekin punikkeja.

Jo keväällä 1921 Pietarissa oli aloitettu ja Helsingissä sovittu puutavaran ostot ja uitot. Seuraavina vuosina tehtiin useita sopimuksia, mm Repola Wood Ltd Oy:n kanssa. Hakkuut ylittivät huomattavasti vallankumousta edeltävät määrät. Metsäkaupat työllistivät työkykyiset ja elintaso parani tuntuvasti. Hevosmies sai päiväpalkallaan 29 kg ruisjauhoa, metsuri 12 kg ja uittomies 8 kg. Kylvömaat supistuivat aikaisemmasta 378 hehtaariin.

Repolaiset alkoivat osallistua aktiivisemmin ongelmiansa ratkaisuun. Kylä ja piirineuvostojen vaaleihin osallistui 57 % väestöstä, aikaisemmin 38 %. Syntyi jopa riitaa paikallisten ja muualta tulleiden välille. Toimeenpaneivissa elimissä ja kyläneuvostoissa saivat paikalliset enimmän paikkoja, mutta johdon avainvirat olivat suomalaispunikien käsissä.

Gyllingin hallituksen ”raja-aluepolitiikan” ansiosta myönnettiin Repolassa korkeamman normin mukaisesti enemmän viljaa, teetä, nahkoja ja kankaita. Salakuljetuksen estämiseksi tuotiin Suomesta erittäin kysyttyjä pieksuja, verkaa, flanelia, kahvia ym. Palvelun lisäämiseksi pyrittiin perustamaan sahoja, verstaita ja korjaamoja. Murteita sai käyttää vain puheessa ja kirjallisesti suomea. Kaikki 11 koulua jatkoivat suomenkielistä opetusta.

Sorron alkutahdit

Rauhankausi ei jatkunut pitkään, sillä 20-30 -lukujen taitteessa puolueen

keskusjohto ryhtyi ”vuoden 1937 kenraaliharjoituksiin”. Koko maassa alkoi täyskolektivisointi kovakouraisesti, kun talonpojat kieltäytyivät liittymästä kolhoosiin. Kyseessä oli kulakkiluokan lopettaminen. Repolan piirissä todettiin olevan 360 taloudesta vain 9 kulakkitaloutta. Keskus määritteli kulakkitalouden, mutta Karjalan viranomaiset laajensivat tunnusmerkkien luetteloa, jotta määräykset tulisivat varmasti täytetyiksi. Riitti, jos löytyi yksikin tunnusmerkki. Ne olivat: palkkatyöläisen käyttö, mylly, nahkatehdas, pienmeijeri sekä huoneistojen, maan, alusten ja pyyntivälineiden vuokraaminen, kaupankäynti, työtä ansaitulla tulolla elävät kuten papit jne.

Repolan täyskolektivisointi oli kaikkien julmin ja verisin tapahtuma koko Karjalassa, sillä takavarikoitiin kotikarja, asuin- ja talousrakennukset, elintarvikke-, rehu-, ja siemenvarat sekä myös rahat. Kulakit määriteltiin kolmeen luokkaan: 1.lk vangitaan ja viedään keskitysleireihin tai ammuttaviksi, 2.lk tuomitaan kolhoosilaisten ja köyhien kokouksessa karkotettaviksi etäisille seuduille ja 3.lk karkotetaan paikallisten viranomaisten päätöksellä. Jo yhte-yksistä Suomessa asuviin sukulaisiin tai kolhoosin vastaisista puheista saattoi joutua kuka tahansa talonpoika kulakiston 1. luokkaan sekä ammuttavaksi ja perhe karkotetuksi etupäässä Puudoisin piiriin itäiseen osaan. Kylvöalaakin pienennettiin kulakkipelosta.

Vuonna 1931 vauhditettiin 13 henkilön vangitsemisella 354 yksityistalouden liittämistä 19 kolhoosiksi. Ensimmäinen oli nimeltä Yritys. Pakkokolhoosien tuotto oli vähäinen

Repolan ortodoksinen kirkko vuonna 1936. Nyt tätä kirkkoa ei enää ole.

johtuen huonosta hoidosta sekä hallinto- ja palvelualojen korkeista kustannuksista. Kolhoosien johto oli heikko, työkuri huono, puuttui kirjanpitäjiä, karjanhoito leväperäistä, perunat ja kaalit paleltuivat pellolle, ei ollut työvaatteita, ei lamppuöljyä, ei tulitikkuja ja mahorkkaa eikä suolaa. Elintarvikenormit olivat matalat ja hinnat korkeat.

Uskonnonopetus kouluissa oli kielletty. 1925 toimi virallisesti vain Repolan kylän kirkko suurina juhlina ja yksi pappi nälkää nähden. Myöhemmin lakkautettiin Repolan, Saarenpään ja Roukkulan kirkot. Vain tsasounia onnistuttiin säilyttämään 1938 saakka. Repolan kirkosta tehtiin nuorisoklubi ja lienee se toiminut varastonakin.

Sorron tempo kiihtyy

Vuosina 1932–33 Leningradin sotilaspiiriin OGPU käynnisti aktion valkobandiittien likvidoimiseksi. Pääuhreiksi joutuivat rajavyöhykkeen asukkaat. Repolasta vangittiin 22 henkilöä sekä tuomittiin 5–10 vuoden vankeuteen ja yksi ammuttiin. Heistä ei kukaan palannut kotiin ja 82 lasta jäi orvoiksi. Myöhemmin sotilastribunaalin tutkimukset osoittivat syytteet valheiksi ja heidät rehabilitoitiin (kumoaminen, arvon palautus).

Puoluerivien puhdistus alkoi 1933 tuomitsemalla 11 Repolan neuvosto- ja talousjohtajaa yhteyksistä Suomessa asuviin sukulaisiin ja kulakkeina sekä tuhoamalla jäljettömiin. Keväällä 1935 laajennettiin rajavyöhykettä 22 ja syksyllä 50 kilometriin. Raja-alueen puh-

distusten vuoksi vangittiin 95 henkilöä ja karkotettiin 363 perhettä, vapaach-toisia lähtijöitäkin oli 49 perhettä. Karjalaisten osuus väestöstä väheni 93:sta 64 prosenttiin.

Kouluissa oli opetettu 10 vuotta suomenkielillä. Kun piti siirtyä venäjänkieliseen opetukseen, sen taitajia ei ollut kuin neljä 16 opettajasta ja yläluokkalaiset kieltäytyivät sen opiskelusta. Koulutilat olivat likaisia ja kalusto risaista, puuttui ikkunalaseja, öljylamppujen vähyyden vuoksi opiskeltiin kahdessa vuorossa vain kolme tuntia päivässä, internateissa oppilaat kärsivät liasta ja nälästä sekä varastelu, kerjuu ja huliganismi oli yleistä.

Talvisotaa edeltävien vuosien Repolan tilanne oli surkea. Karjaa sairastui ja kuoli lääkinnän ja hoidon puutteeseen, teollisuuskombinaatti suljettiin, metsätyömaita vähennettiin ja lopuksi lakkautettiin sekä kolhoosit joutuivat lähettämään työvoimansa Rukajärvelle. Puoluejärjestön jäsenistä 60 % oli kahdesti vaihdettuja virkailijoita. Kolhooseja oli 13 ja niiden jäsenmäärä laski 6 %:iin väestöstä. Repolan

piirin elämä oli pääasiassa muualta tulleiden nomenklatuurijohtajien käsissä ja sodan lähestyessä johto siirtyi yhä enemmän sotilaille. Repolan väestön ja talouden alarajo ennakoivat alueen varoista suurille sota-toimille ja vaihtomaaksi Kannaksen alueisiin.

Pakolaiset Suomessa

Pakolaisten kohtelu ja sopeutuminen Suomessa jäi selvittämättä 2001 ilmestyneessä laajassa Aunuksen Repola-historiassa. Aluksi moni koki syrjintää

Suomen kansalaisuuden saamisessa. Kesällä 1925 oli Suomessa 243 repolalaispakolaista, joista useimmat olivat näkyvästi toimineita Repolan itsenäisyysmiehiä ja heidän perheensä jäseniä. He olivat yhteiskunnallisesti valveutunutta ja työteliästä rahvasta, joka kantaväestön karsastuksesta huolimatta sulautui nopeasti lähinnä Kainuuseen ja Pohjois-Karjalaan.

Homasen veljeksistä vanhimmat, Vasselei ja Mikko hankkivat maatilan ja ryhtyivät viljelijöiksi ja kalastajiksi Repolan rajan läheisyyteen Kuhmoon. Nuorin veljes, Aleksanteri toimi myymälänhoitajana Lieksassa. Vain kolme veljestä muutti 300 vuoden jälkeen takaisin sukunsa juurille Ilomantsiin. Pekka ryhtyi kauppiaksi 1927 Ilomantsin kirkonkylälle, myöhemmin hän jatkoi kauppaa ja kalastusta Huuksessa. Jussi toimi 1920-luvulta lähtien koko ikänsä rakennusurakoitsijana samoin kuin myös Simo (kirjoittajan isä) eli Ilomantsissa maata viljellen.

Minulle selvisi vasta 70-vuotiaana lapsuuteni kotipitäjän, Ilomantsin luottamusmiesten erittäin karkea käytös. Isäni oli käynyt autokoulun Pohjanmaalla 1920-luvulla ja oli toiminut

Ilomantsissa kuorma-autoilijana useita vuosia. Siellä hän oli mennyt avioon 1931 äitini Hanna Monosen kanssa, rakentanut vaimonsa perimälle 45 hehtaarin tilalle talon, raivannut entisten lisäksi useita hehtaareita peltoa ja saanut kolme lasta.

Hän oli anonut Suomen kansalaisoikeuksia ja sisäasiainministeriö oli palauttanut anomuksen lausunnolle Ilomantsiin. Päätöksen 8.1.1936 kopiassa seisoo sanatarkasti: "Kunnal-lislautakunta ei päättänyt anomusta puoltaa, koska on pelättävissä että henkilö joutuu köyhäinhoidon varaan." Valtuustokin antoi kielteisen lausunnon äänin 13 – 9. Presidentti Svinhufvud oli inhimillisempi myöntäessään oikeudet 29.5.1936, tosin uskollisuuden valaa vannomalla Kuopiossa maaherran paikkeilla.

P.s. Tämän tiiviin kirjoituksen Repolan historian tärkeimmistä vaiheista höystettynä lyhyellä Homasen sukukertomuksella tein TV-toimittaja Jari Hakkaraisen ja kuvaaja Kari Kososen käyttöön, kun ilmoitettiin TV 2 tekevän dokumentin Repolasta ja Homasen suvusta.

Etsitään vanhoja ja uudempiakin Repola – aiheisia valokuvia

julkaistaviksi lehdessämme. Tällä tavalla voisimme ehkä löytää tuttuja ja sukulaisia. Kuvista, joista ei tiedetä mitään, voisi joku tietää henkilöt nähtyään kuvan Repolaisessa. Maisema- ja rakennuskuvat olisivat hyviä aiheita. Tsasounat ja kirkot myös Suomen puolelta. Lähetä puheenjohtajalle saatteineen sähköpostissa tai postissa. Skannaan kuvat ja postitan heti takaisin.

Toivoo puheenjohtaja Tuula Kilpeläinen, siltahaka@suomi24.fi, osoite Niemiskyläntie 51, 88900 Kuhmo

Markovin mummon starinoilla. Kuva Martti Nesterinen.

Karjalan sanomista poimittua

Koonnut Tuula Kilpeläinen

Matkailua kehitetään Karjalassa

Viime vuosina Karjalassa on kehitetty eri projekteissa eko-, maaseutu- ja seikkailumatkailua. Piirien paikallishallinnot ovat kartoittaneet turistireittejä ja majoitusmahdollisuuksia. Piirit ovat järjestäytyneet matkailualueiksi. Esim. Vienan – Karjalan matkailualue käsittää Kemin, Louhen, Kostamuksen ja Kalevalan piirit. On myös osallistuttu innokkaasti kansainvälisille matkailumessuille.

Tänä kuluvana vuonna odotetaan Kizin saarelle 150 000 turistia ja Vanhaan Valamoon 90 000. Myös Solovetskin saari Valkealla (Vienan-) merellä kiinnostaa monia. Majoitus tulee olemaan vielä pitkään pullonkaulana.

Majoituspaikkoja tarvittaisiin kesäkuukausina moninkertainen määrä talvikauteen verrattuna. Viime vuonna Karjalassa kävi 1.600 000 henkilöä, joista järjestäytyneitä matkailijoita oli 410 000. Määrä kasvoi 4,5 % edellisvuodesta. Matkailutulot olivat noin 3 mrd ruplaa.

”Majatalo Kizillä”

Lisää majoitustiloja jo kuluvana vuonna.

Petroskoihin rakennetaan suuri neljän tähden hotelli ONEGO PALACE. Kustannusarvio 20 milj. euroa, Lisäksi rakennetaan kaksi pienempää hotelliä, 145 ja 130 -paikkaiset Kirovin aukion lähistölle.

Myös Sortavalaan ja Kostamukseen rakennetaan uusia hotelleja ja matkustajakoteja.

Äänisrantaan tulee 214 paikkainen hotelli.

Aunuksen piiristä ekoruokaa

Piirissä on käynnistetty kansainvälinen, kolmivuotinen hanke, joka tukee yksityisviljelyä. Tarkoitus on kasvattaa lihasonneja yksityisissä navetoissa ekologisesti puhtailla rehuilla ja samalla tuottaa pihvilihaa Karjalan ja Pietarin ravintoloihin. Tällaisesta lihasta maksetaan hyvin ja kaikki tuotettu liha menee hyvällä hinnalla kaupaksi.

Ruotsin CIDA -kehitysyhteistyövirasto antaa 3,5milj. kruunua Anuksen yksityistilojen kehittämiseen ja kasvatustajien kouluttamiseen.

Karjalassa panostetaan ympäristökasvatukseen

Ekologiset ongelmat Karjalassa ovat erittäin vakavat. Kun selvittää yhdestä ongelmasta, syntyy kaksi uutta tilalle. Yhteiskunta on laittanut paljon rahaa ympäristöhankkeisiin mm. Petroskoin kaupungissa. Osa näistä on jäänyt kokonaan toteutumatta. Kokonaisuudessaan niistä ole ollut näkyvää tulosta.

On päätetty aloittaa vaikuttaminen

asennetasolla jo päiväkotitasolla. Menetelmä on hidaskesä mutta tulos on pysyvä. Näinhän se meilläkin todettu!

Kesätyötä nuorisolle – messut Petroskoissa

Petroskoin työvoimatoimisto maksaa tulevana kesänä 1200 ruplaa kuukaudessa tukirahaa nuorisoa työllistävälle yrityksille. Kesätyöpalkka on keskimäärin 2000 ruplaa kuukaudessa.

Tällä tavalla tuetaan nuorison 14 – 18 vuotta aktiivisuutta työllistymisessä. Tärkeätä on myös, että nuorilla on mielekästä tekemistä loma-aikana ja siitä saa vielä ”omaa rahaa” eli palkkaa. Työelämäoppi on sitten taas tarina erikseen ja jokaisella työsuhteella on oma tarinansa.

Viime vuonna yrityksissä teki 924 teini-ikäistä kesätyötä.

Asevelvollisuuslaki uudistuu

Kutsuttavien asevelvollisten määrä vähenee Karjalassakin.

Kuluvana keväänä kutsutaan armeijaan 800 alokasta ja he palvelevat vanhan lain mukaan 2 vuotta.

Ensi vuonna kutsutut palvelevat 1.5 vuotta ja seuraavana vuonna kutsutut yhden vuoden.

Alokkaiden määrä vähenee vuosi vuodelta ja heidän terveystilanteensa heikkenee. Tilastojen mukaan 30-40 % ei kelpaa palvelukseen terveyssyistä. Yleensä Karjalasta lähtee palvelukseen 15 % kutsuntaikäisistä. Armeijahaluttomille on vaihtoehtona siiviilipalvelus: nuoren on aherrettava raskaassa työssä 3,5 vuotta minimipalkalla.

Resurssipula haittaa suomen kielen opetusta

Petroskoin 17. koulussa suomen kielen opettajien määrä on pudonnut 13:sta kuuteen lyhyen ajan sisällä. Oppimateriaali on vanhentunutta eivätkä oppilaat valitse suomen kieltä siinä määrin kuin aiemmin.

Nyt Karjalan suomen kielen opettajat ovat lähteneet mukaan ”SUOMI VIERAANA KIELENÄ” -hankkeeseen, jossa suunnitellaan uutta oppimateriaalia suomalaisten kanssa. Hyvä!

REPOLA – SEURAN HALLITUS 2006

Puheenjohtaja
Tuula Kilpeläinen.
Niemiskyläntie 51
88900 KUHMO

siltahaka@suomi24.fi
p. 044 330 55 29

Varsinainen jäsen
Varapuheenjohtaja
Pekka Nesterinen
Sienipolku 10
45630 VALKEALA
05 325 0415, 050 492 9279

Varajäsen
Elsa Nesterinen
yhteystiedot kuten Pekka

Erkki Mauranen
Sointulantie 10 B 9
34600 RUOVESI
ermau@phpoint.net
p. 03 476 3273 ja 040 560 38 29

Kari Mauro
Rauhalantie 16
81720 LIEKSA
045- 6782

Pekka Hukkanen
Ahmankatu 2
80130 JOENSUU
pekkay.hukkanen@kolumbus.fi
p. 013 126 085 ja 0400 672 671

Mikko Pikarinen

Lasse Huotari
Työmiehentie 3 B 8
91500 MUHOS
045 670 84 24

Jorma Huovinen
Yhteystiedot kuten Tuula
044 031 2600

Päivi Kiiskinen
Tornitie 4A
81700 KONTIOLAHTI
päivi.kiiskinen@pkky.fi
050 5991364

Martti Nesterinen
Museotie 321 A
82570 KELVÄ
040 831 3869

Juhani Kyöttinen
Riekontie 18, as.15
49410 POINTSILA
040-538 3938

Tuula Kyöttinen
yhteystiedot kuten Juhaniilla

Taloudenhoitaja Pekka Hukkanen hoitaa Seuran Valintaa; tilaukset mieluiten sähköpostilla yllä olevaan osoitteeseen. Valinnassa vielä mm. AUNUKSEN REPOLA – KIRJAA 25 e + postikulut noin 7 euroa, seuran standaareja á 35 e ja rintamerkkejä 6 e. Repolainen – julkaisun jäännöskappaleita voi tiedustella Erkki Mauraselta, yhteystiedot yllä.

Menomuistio

Karjalan Sivistysseuran 100 –vuotisjuhlat Tampereella

4. - 6. 8, varaa majoitus 3.7. mennessä

hameenpuisto.cumulus@restel.fi. 2hh huoneet 75 €.

Vuokkiniemi –Seuran praasniekkamatka

28.7. – 1.8.

Ilmottautumiset annikki.lipponen@welho.com.

Rajakarjalaisten heimojuhlat

Bomballa, Nurmeksessa 28. – 30.7.

Repolan praasniekkaa